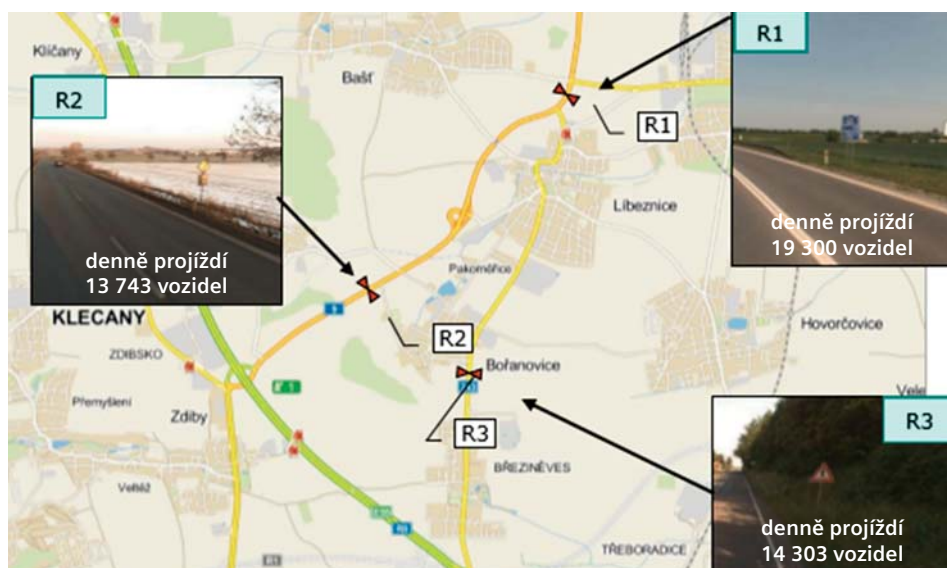

TÉMA MĚSÍCE

OBCHVAT FUNGUJE, V DOPRAVĚ JE VŠAK STÁLE CO ŘEŠIT

Místa měření intenzity dopravy

Grafika AF - CITYPLAN

Je to již více než 6 let, kdy byl slavnostně otevřen obchvat Libeznic, na který obyvatelé netrpělivě čekali dlouhá léta, možná desetiletí. Od té doby na obchvat zamířilo mnoho automobilů, stále však je dost řidičů, kteří volí cestu obcí. Od spuštění obchvatu proběhly již tři průzkumy dopravní intenzity, poslední v listopadu 2017. Měření provedla firma AF – CITYPLAN, s. r. o., a s jeho výsledky a dalšími dopravními problémy vás seznámí tento článek.

Nejnovější měření intenzit automobilové dopravy na vybraných profilech v okolí Libeznic proběhlo na konci roku 2017, konkrétně mezi 30. říjnem a 6. listopadem 2017. Jednalo se o radarový průzkum, kdy snímače SIERZEGA sčítali automobily na třech stanovištích. Pro zjednodušení si místa nazveme profily a označíme je písmenem R a příslušným číslem. Profil R1 byl na obchvatu Libeznic na silnici I/9, těsně před křižovatkou U Papričů. Profil R2 na silnici I/9 před odbočkou na Bořanovice, tedy při výjezdu z obce směrem na D8, a profil R3 na silnici II/243 u benzinové pumpy v Březněvesi.

Naměřená data pak byla porovnána ze všech provedených dopravních průzkumů na stejných profilech od října 2012, kdy ještě nebyl v provozu tzv. bypass v oblasti kruhového objezdu U Staré pošty před napojením na dálnici, a dále z průzkumy z února a dubna 2014, kdy již bypass fungoval.

Jelikož je intenzita dopravy samozřejmě závislá na dnech v týdnu a období, kdy sčítání probíhá, naměřené výsledky se přepočítávají na hodnotu tzv. RPDl – roční průměr denních intenzit, což je aritmetický průměr denních intenzit dopravy všech dnů v roce. Po tomto přepočtu již datum sčítání nehraje roli a údaje naměřené v různých obdobích i letech se dají porovnávat.

Výsledky průzkumu a počty aut, která projela jednotlivými profilem, asi nejlépe vystihuje tabulka, ve které jsou porovnány naměřené hodnoty na všech třech profilech v jednotlivých měřeních. V listopadu 2017 tak například profilem R1 projelo celkem 19 464 aut denně, což je o 4 396 více než v roce 2012, podobný nárůst je i na profilu R2. Menší nárůst pak zaznamenal profil R3, a to o 1 645 více než tomu bylo v roce 2012.

Dokončení na straně 3

komunikace	říjen 2012		listopad 2014		listopad 2017	
	intenzita [voz/24h]					
	PROFIL		PROFIL		PROFIL	
	naměřeno	RPDI	naměřeno	RPDI	naměřeno	RPDI
R1 - I/9 Libeznice - Neratovice	15872	14904	16 065	15 798	19 300	19 464
R2 - I/9 Libeznice - D8	10147	9564	11 474	11 276	13 743	13 908
R3 - II/243 Libeznice - Březněves	13613	12593	12 461	12 208	14 303	14 238

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

jistě jste si mě před třemi lety nevolili, abych jen kroužil kolem důležitých věcí a pokud možno se k nim nevyjadřoval, abych náhodou někoho nenaštal. Tak i v tomto sloupku pár jasných názorů najdete. Těsně před námi je druhé kolo prezidentských voleb. Úspěch je, že jsme se ho ve zdraví dožili. Poslední dva týdny ale mediální hnojometry přátel současného pana prezidenta pracovaly na plné obrátky. Kdo si nezachoval špetku kritického odstupu, musel nabyt dojmu, že protikandidát Jiří Drahoš je nepředstavitelné monstrum. Uklidnil jsem se vždycky, když jsem ho na obrazovce zahlédl jako bytost s lidským tělem i lidskou tváří.

Samozřejmě nikdo nevíme, jakým bude prezidentem, ještě to nikdy nedělal. Bez mučení se vám přiznám, že jsem si před osmi lety také nebyl jistý, zda starostování zvládnu. Obavy moje a jistě i vaše byly namístě. Snad jsem toho ale nakonec tolik nepokazil. Dokonce tu v obci nemáme ani žádné nelegální migranty.

Chtěl bych vás zkrátka povzbudit, abyste se nenechali ničím zmást a k volbám znovu přišli. V našem ústavním pořádku sice prezident zvláště velké kompetence nemá, ale postava je to významná. Například proto, že je na něj vidět a svým chováním vytváří vzory jednání pro ostatní. Za poslední roky nám přece hned několikrát zatrnulo, jestli bychom neměli dětem zacpávat uši, když se pan prezident rozhodl promluvit. Ještě horší ale bylo, jak se na Hradě jinak mluvilo a jinak dělalo a kolikrát se to všechno nějak popletlo a zaměnilo. Věta pana prezidenta „jen blbec nemění názory“ dostala křídla a vznášela se nad Hradem málem každý den.

Jsem přesvědčený o tom, že je důležité, kdo a jak nás reprezentuje. Přál bych si, aby to byla zase osobnost důstojného vystupování a jiných názorů. Nemusím s nimi ve všem souhlasit, ale rozhodně se nechci stydět. Proto samozřejmě k volbám půjdu a pokusím se zvolit tu důstojnější variantu. Nenechte to plavat ani vy.

Odpuště mi, že jsem se tentokrát tolik nedostal k obecním tématům. Napadlo mě, že se zmíním o opravené kapličce. Když jsem ale pomyslel, jaké hodnoty taková malá prostá křesťanská stavba představuje, hned jsem se musel vrátit zase k prezidentské volbě. Přál bych si zkrátka, aby bylo i na Hradě od března méně mlhy a více normálního světa.

Váš starosta

Číslo měsíce: 14303 – to je počet vozidel, která denně projedou Libeznicemi.

VÍTE, KDO JE LÍBEZNICKÝ SPEJBL?

Tato přezdívka patří nejspěšnějšímu českému thajskému boxerovi Ondřeji Hutníkovi. Patří k nejznámějším líbeznickým občanům a ve světě bojových umění je celebritou evropského formátu. Čeká nás podle všeho další rok plný nejrůznějších bojů. Kdo by mohl dát povolanější radu, jak se s ním úspěšně porvat, než bojovník Ondřej Hutník?

Co všechno vás letos čeká z velkých zápasů?

První zápas začnu pěkně zostrá, tak, jak to mám rád, a 5. 5. se utkám s domácím legendárním bjičem Petrem Vondráčkem v supertěžké váze na Galavečeru Heroes Gate 20 v hale Na Podvinném mlýně v Praze. Dále pak bude následovat v červenci open air galavečer Yangames ve Žlutých Lázních, kde jsem minulý rok získal titul mistra evropy WKN, a na závěr roku bych rád své líbeznické spoluobčany pozval 27. 12. 2018 do O2 areny, kde se opět postavím do ringu, ale zatím ještě ani nevím proti komu.

Máte za sebou úspěšný rok. Který z těch zápasů a úspěchů byly pro vás nejvýznamnější?

Tak minulý rok mi nezačal úplně dobře, když v prvním zápase jsem byl knockoutován kopem do hlavy, tzv. highkickem, od mladého nadějněho srbského borce. Pak se mi podařilo vybojovat dva tituly mistra Evropy, napřed WKN ve Žlutých Lázních, kde jsem porazil špičku z Litvy. No a v Košicích jsem pak porazil ještě vyzyvatele ze Slovinska a potvrdil svoji třídu i v organizaci W5, která patří Rusům.

Co vás vlastně k thajskému boxu přivedlo?

Tak nejvíc asi to, abych se o sebe uměl jako mladý kluk postarat na ulici, a taky můj bývalý soused Petr Hoch, který tento sport praktikoval už v roce 1995. To byl takovej pravěk thaiboxu v Čechách. Pro informaci tento sport v Čechách oficiálně vznikl v roce 1991.

Jste také aktivní jako trenér a vychováváte nové sportovce. Jste teď víc aktivní zápasník, nebo se už víc cítíte jako trenér?

Tak zatím ještě víc jako fighter, zápasník. Ale můj čas už se pomalu nachyluje. Přece jenom, kdo tenhle sport vydržel dělat 20 let na profesionální úrovni jako já? Jsme v republice asi tři. Tomáš Hron z Brna, Jirka Žák z Chomutova a já z Líbeznic. Je to hodně fyzicky i psychicky náročná práce, ale zatím je moje touha bojovat silnější než to sledovat z rohu ringu, z bezpečné pozice trenéra.

Většina trenérů vlastní zápasnickou činnost pověsila na hřebík. Vy se do ringu pořád vracíte. Co vás tam nejvíc táhne?

Na to jsem už částečně odpověděl, ale hlavně taky to, že mám super zázemí. Provozujeme s Michalem Vančuro a Karlem Vrtiškou, kteří jsou oba také z Líbeznic, moderní tělocvičnu na bojové sporty Spejbl Gym v Letňanech, Rýmařovská 561. Takže kluci jsou moji kámoši a trenéři zároveň, a když musím ještě makat na sobě, oni za mě odvedou trenérské povinnosti pro veřejnost. A já se tím pádem můžu věnovat hlavně sobě, bez porce deseti tréninků týdně to nejde.

Přemýšlíte, že se někdy budete věnovat jen trénování?

Jasně, to je jen otázkou času. Taky bych chtěl být manažer našeho teamu, to už vlastně dělám, a promotér galavečerů. První galavečer bych rád udělal tak za dva roky pro lidi v obci, aby se mohli konečně zajít podívat na trochu té bojové kultury.

Galavečer by se měl jmenovat ART OF WAR 1 a chtěl bych to uspořádat v nové tělocvičně u hřiště.

Jaký jste vlastně jako trenér? Víte, co se o vás šušká v šatnách?

Tak to fakt nevím, protože se to šušká. Ale možná je to tak lepší, jsem osoba s vlastním vyhraněným názorem, za kterým si stojím, takže ne vždycky jsem všude zcela oblíben. Ale mě zajímá hlavně to, co si o mě myslí rodina a moji nejbližší, a na zbytku tzv. odborníků, kterých je konkrétně v Čechách plno, mi zas tak nesejde.

Z Líbeznic pochází řada vašich svěřenců. Spoustu boxerů jste už dokonce odchoval. Máte teď z Líbeznic nějaké velké talenty?

Tak momentálně mladý talent je Václav Barták, který v juniorech vyhrál evropský turnaj, ale mohl by tomu tréninku dát víc. Dále Karel Nečesánek, to je člověk do profesionálního ringu jak dělanej, a ten už si svůj respekt mezi soupeři taky zjednal. A dříve za nás zápasil i Jirka Závorka a Pavel Vörös, kteří si to zkusili, jak to funguje na amatérské úrovni, a určitě jim to taky do života něco dalo.

Máte nedaleko vlastní tréninkový prostor. Jak moc je vytížený?

Zatím jsme tam jen rok, takže fungujeme tak na 50–60 %. Určitě by nebylo špatný, kdyby k nám mladí kluci z Líbeznic, co mají moc energie, začali docházet a místo zevlování na Arču se věnovali sportu.

Kdyby někdo ze čtenářů projevil zájem věnovat se thajskému boxu, co byste mu doporučil?

Ať neváhá a přijde k nám trénovat, ideální je 2x týdně. Stačí triko, sportovní kratasy a ručník a můžeme začít.

Je nějaká věková hranice, za kterou už nemá smysl o vstupu do ringu uvažovat?

Dnes se ty hranice hodně posunuly a taky to záleží na váze, ve které převážnou dobu borec boxuje, ale maximálně bych to viděl do 40 let.

Kdy je nejlépe začít s trénováním?

Záleží, kdy přijdete nebo vás na to dají rodiče. Podle mě ideální je to tak od 8 do 10 let a trénovat kondičně bez sparingu jde i do padesáti.

Z Líbeznic přímo pocházíte, co byste rád, aby se tu ještě změnilo a zlepšilo?

Zlepšilo se toho tady v posledních letech tolik, že víc už to snad ani nejde. Já osobně s naším oddílem chodíme jednou týdně běhat na atletický ovál za Rondel a už párkrát jsem si zacvičil na strojích na Arču.

O boxerech se obecně míní, že nemají nikdy k ránu daleko. Řešíte rázně konflikty i v osobním životě, nebo jste spíš plaché a klidné povahy?

Patřím spíš mezi ty klidné a usměvavé hráče, ale pokud drzost překročí míru únosnosti, jsem připraven okamžitě jednat. Nedělá mi problém se zastat

Ondřej Hutník

foto archiv OH

slabších nebo lidí, co jsou v právu. To pak přepnu mozek na temnou stranu síly a agresorům oplátím jejich vlastní mincí.

Co vám vlastně udělalo loni největší radost?

Tak vloni ani tak nic moc, ale předloni se nám narodil chlapeček Robin. Má se k světu a už se těší, až bude chodit do Líbeznic do školky i do školy jako jeho táta. Bydlím tady od narození a přijal jsem to tu plně jako svůj domov. Reprezentovat pak Českou Republiku беру jako svoji hrdou povinnost a věřte, že pár lidí už odešlo z boje se mnou zklamaných nebo neodešli vůbec. Konkrétně jsem vyhrál 89 ze svých 102 zápasů.

Na co se nejvíce těšíte v letošním roce?

Tak tento rok nejvíc asi na to, až náš bojovník za Spejbl Gym Daniel Škvor bude reprezentovat ČR i náš klub na galavečeru GLORY v holandském Rotterdamu. Bude to mega akce pro 15 000 lidí přenášena do celého světa a Dan je první Čech, co se dostal do této organizace. Takže kvalitu máme dobrou, ale to neznamená, že na sobě přestaneme pracovat. Kdo by nám chtěl nějak sponzorsky nebo jinak pomoci, jsme otevření všem nabídkám.

Děkuji za rozhovor

Martin Kupka

Dokončení ze strany 1

Zajímavější je však druhá tabulka, která porovnává všechna naměřená data na jednotlivých profilech a jejich vývoj. Jako nulový stav je brán rok 2012. Vidíme, že výrazně roste intenzita dopravy na profilech R1 a R2 a kromě měření v listopadu 2017 klesá intenzita na profilu R3. I nárůst 690 aut v listopadu 2017 oproti přibližně 3 500 na dalších dvou profilech je však výrazně nižší.

VÍCE AUT MÍŘÍ NA OBCHVAT

Více aut tedy míří na obchvat než do obce, což je určitě dobrá zpráva, která potvrzuje správné rozhodnutí výstavby obchvatu. Bohužel celkové množství aut stále roste, což se promítá i do zvýšení počtu aut v centru obce, a do budoucna tomu nebude jinak. Stěžejní je přestavba mimoúrovňové křižovatky ve Zdíbech u Staré pošty, která bude znamenat plynulejší najíždění i vyjíždění z dálnice a ještě větší komfort při jízdě po obchvatu. Vedení obce je neustále v kontaktu s ředitelstvím silnic a dálnic a projekt se pomalu posouvá dopředu.

Ulice Jaroslava Seiferta zatím beze změn

Vedení obce se zabývalo také situací v okolí ulice Jaroslava Seiferta. Zde je dopravní situace nepřehledná zejména při vjezdu na ulici Mělnickou, kdy se zde tvoří fronty, a druhou komplikací je doprava v klidu, kdy dochází k parkování v prostoru

komunikace	říjen 2012 [voz/24h]	nárůst/pokles [voz/24h]			
		únor 2014	duben 2014	listopad 2014	listopad 2017
R1 - I/9 Líbeznice - Neratovice	15 872	- 585	892	193	3 428
R2 - I/9 Líbeznice - D8	10 147	556	1 477	1 327	3 596
R3 - II/243 Líbeznice - Březiněves	13 613	-1 790	- 714	- 1 152	690

komunikace	říjen 2012 [%]	nárůst/pokles [%]			
		únor 2014	duben 2014	listopad 2014	listopad 2017
R1 - I/9 Líbeznice - Neratovice	100%	-4%	6%	1%	22%
R2 - I/9 Líbeznice - D8	100%	5%	15%	13%	35%
R3 - II/243 Líbeznice - Březiněves	100%	-13%	-5%	-8%	5%

komunikace a tím k omezení pohybu pěších. Obec zadala průzkum měření intenzit a studie dopravního řešení této vybrané části obce, kterou vypracoval Ústav dopravních systémů při Dopravní fakultě ČVÚT v Praze. Předmětem studie bylo realizovat a vyhodnotit směrový dopravní průzkum na křižovatkách ulic Jaroslava Seiferta – Pražská a Karla Hynka Máchy – Pražská. Další částí pak bylo zpracování návrhu dopravního řešení organizace dopravy mezi ulicemi Mělnická, Hovorčovická, U Cihelny a Nedvědova. Tento průzkum byl jednodenní a proběhl 18. října 2017 za pomoci záznamových zařízení s funkcí širokého úhlu záběru a následně došlo ke zpracování nasbíraných dat. Průzkum ukázal, že vozidla, která vyjíždějí z obytných zón na Mělnickou, využívají zejména ulici Jaroslava Seiferta, což je dáno tím, že tato ulice

prochází přes celou obytnou oblast a nájezd na Mělnickou je tak nejkratší. Součástí průzkumu byl i návrh řešit tuto situaci úpravou směru jízdy v části ulice J. Seiferta, konkrétně jednosměrným provozem v této ulici mezi ulicemi Pražská a Lánská. Zastupitelstvo obce se tímto návrhem zabývalo na svém jednání v prosinci 2017 a po vyhodnocení všech pro a proti rozhodlo zatím ponechat současný stav. Touto úpravou by se možná ulevilo části ulice J. Seiferta, proud vozidel by ale jezdil jinudy a komplikace by vznikla v jiných ulicích. Vedení obce řeší i problém parkování na základě intenzivní komunikace s obyvateli dotčené části. Jednání jsou to mnohdy složitá, celé situaci by asi nejvíce prospěla ohleduplnost.

František Grunt

TÉMA

OD SILVESTRA MAJÍ LÍBEZNICE NOVÝ „MAJÁK“

Strážce každodenních cest – takovou roli může od posledního dne loňského roku plnit opravená kaple Panny Marie na křižovatce Mělnické a Měšické ulice. Obec na Silvestra nachystala symbolické otevření a pozvala všechny, kteří se na opravě podíleli. „Čekali jsme, že to bude malá komorní akce, a mile nás překvapilo, kolik lidí se přišlo podívat.“ Potvrdilo to následně i odezva na facebookovém profilu obce. Převažují tam slova uznání. Podle mnoha Líbezníčanů „kaplička prokoukla“. Právě to vedení obce sledovalo. Na rekonstrukci získalo dotaci téměř půl milionu korun ze zvláštního programu Ministerstva zemědělství. Stejně velký díl pak obec vložila ze svých vlastních prostředků.

Je to další z menších investic obce, které ale významně utvářejí veřejný prostor. „Je důležité, co nás denně obklopuje, kolem jakých staveb chodíme, jestli je na ulicích uklizeno a můžeme se třeba potěšit pohledem na pěkný záhon. To není nijak objektivní názor. Přesně to jsme krátce po revoluci objevovali s každou cestou na západ. Těší mě, že to stále více zažíváme i u nás doma,“ říká starosta obce Martin Kupka.

„Architektura je zrcadlem společnosti. Na konci 19. století řekl filozof: Bůh je mrtev. Následovalo 20. století, které dalo lidem nahlédnout pod roušku apokalypsy. Architektura to odrážela a kaple téměř zmizela ze světa zanedbáním. My se teď snažíme vzkřísit toho, kdo byl na konci 19. století prohlášen za mrtvého, a křísíme také víru v dobro a v člověka. Rekonstruovaná kaplička to znovu odráží a měla by o tom každý den nenápadně vyprávět všem kolemjdoucím,“ řekl při slavnostním otevření kaple na silvestra 2017 architekt Jan Hájek, který je hlavním autorem návrhu rekonstrukce.

Na Silvestra před kapličkou

foto Zdeněk Stibal

Hlavní slovo při otevření kaple ale logicky patřilo duchovnímu správci líbeznické farnosti Vladimíru Málkovi. Spolu se všemi účastníky se pomodlil, aby se pro nás kaple stala opravdu živou připomínkou křesťanských hodnot i ve spěchu běžného pracovního dne. Starosta obce pak představil i autora

originálního osvětlení kaple Čestmíra Sušku. I díky jeho uměleckému dílu v podobě světelného kokonu je kaple po setmění symbolickým majákem v mlze nejistot a zmatků našeho světa.

-mk a lč-

DESATERO SPRÁVNÉHO LÍBEZNIČANA I LÍBEZNIČANKY

Každý týden doputuje na obecní úřad nejméně jeden požadavek na vznik nové vyhlášky či jiného opatření. Každý takový paragraf má ale několik zádrhelů: 1. může se snadno obrátit proti těm, kteří po něm nejhlásitěji volají, 2. zkomplikuje život i těm, kteří si to vůbec nezaslouží, 3. přidá další slova a věty do už tak zaneseného a nepřehledného souboru všech pravidel, zákonů a vyhlášek, 4. je možné ho různě vykládat, 5. je často složité kontrolovat a vynutit si jeho respektování. Navíc je vždycky složité jednoduše popsat to, co by mělo být normálnímu a slušnému člověku jasné od první chvíle. Automaticky. Bez vysvětlování a zdůrazňování.

Zkrátka a dobře se rada a zastupitelstvo obce snaží zbytečně nerozmnožovat vyhlášky a nařízení a nezahlcovat občany, obec a obecní policii dalšími paragrafy.

Abychom ale přece jen přispěli ke klidnějšímu a spořádanějšímu životu v obci, otiskujeme následující desatero, které odpovídá na řadu stížností, sousedských výhrad a podnětů a zároveň není vyhláškou, ale takovým „milým obecním pobídutím“. Kdyby jeho otištění přispělo k tomu, že by se žádná další vyhláška nemusela psát a schvalovat, bylo by to víc než skvělé:

Libezné desatero

1. Dodržuj povolenou rychlost v obci, jakož i ostatní dopravní předpisy. Neparkuj na místech, kde to není dovoleno nebo kde by tvůj plechový miláček překážel ostatním, zejména na chodnicích nebo v blízkosti křižovatek. Buď ohleduplný a tolerantní k chodcům a cyklistům. Chovej se za volantem slušně.
2. Uklízej po svém psovi. Všude a za každého počasí (i za deště a ve sněhu). Nechod' se psem

do Areálu zdraví, kde si hrají děti. Po obci vod' psa na vodítku.

3. Neodhazuj na ulicích odpadky – papírky, PET lahve, nedopalky cigaret, použité sáčky ze svačiny od strýčka Donalda a další nepořádek. K tomu veď i své děti a známé.
4. Tříd' odpad. Ale správně! Házej do barevných kontejnerů správné věci. Šetři místem a rozměrné papírové bedny nejprve rozlož, PET lahve a nápojové kartony sešlápní. Když je kontejner plný, vyhledej další hnízdo. Po obci je jich dost a další přibývají. Nevytvářej další drobné skládky vedle popelnic. Doma to vedle odpadkového koše taky neděláš.
5. Neruš sousedy, nehulákej, dodržuj noční klid a snaž se k tomu přimět i své děti. Pokud je to možné, vyhni se sekání trávy, všem hlučnějším domácím a stavebním pracím ve večerních časech (po osmé hodině) a také brzy ráno – zejména o víkendech. Zachovej úplný klid alespoň v neděli ráno – do 10. hodiny.
6. Snaž se přispět k lepšímu vzhledu své obce a bezprostředního okolí. Posekej trávu i před

svým plotem, vysaď tam květinu, seber sám papírek, když ho tam nějaký pobuda odhodí.

7. Zapoj se do aktivit místních spolků, účastni se obecních akcí a podporuj obecní kulturní, společenský a sportovní život.
8. Pokud je to možné, podporuj místní podnikatele. Nakupuj v obci, dej si pivo v místní hospodě, nakup ve večerce, nech si udělat stůl u místního truhláře.
9. Plat' včas obecní poplatky.
10. Sleduj aktuální dění v obci na www.libeznice.cz a pozorně čti Libeznický zpravodaj (což jsi ostatně dokázal už tím, že jsi dočetl Desatero až sem).

Chovej se slušně, odpovědně a ohleduplně. A dobře se nám povede!

Samozřejmě že je to celé trochu nadsázka. Nejsme naivní idealisté. Kdyby se ale alespoň zlolek uchytil, nebylo by to k zahoezení. (Proto toto číslo Libeznického zpravodaje zachovej doma stále na viditelném místě.)

Rada obce

VÁNOČNÍ SBÍRKA

Dne 15. a 16. prosince se v Areálu zdraví setkala rekordní množství dobrých srdcí. Lidem, kteří ocenili dobrý nápad Veroniky Maxové a Lucie Baudyšové, energii a organizaci všech zúčastněných dobrovolníků, patří velký dík. „Vánoční sbírka“, která se uskutečnila za laskavé podpory obce Libeznice v prostorách kavárny MěLibeKafe, byla věnována organizací Dobrá rodina a Dětské centrum při Thomayerově nemocnici, se kterými je spjato mnoho dětských – lidských příběhů, jež nám mohou připomenout, jak důležité je, nejen v čase vánočním, mít nablízku někoho, na koho se můžete spolehnout a kdo vás má rád. Všem dárcům, kteří velkoryse přispěli k úsměvu druhých, děkujeme.

Za kolektiv dobrovolníků Šárka Šádková

Připraveno do dětského domova

foto Lucie Baudyšové

První část sbírky jsme s Veronikou Maxovou odvezli do sídla Dobré rodiny v neděli 17. prosince. Zajímalo nás, co se s věcmi z Vánoční sbírky bude nadále dít. Na mé otázky odpovídá marketingová koordinátorka Julie Kochová.

Můžeme vám krátce představit Dobrou rodinu? Jaké služby poskytlujete?

V Dobré rodině děláme všechno pro to, aby děti vyrůstaly v bezpečných a milujících rodinách. Na 9 tisíc dětí dnes žije v ústavěch, kde mají co jíst, kde spát i s čím si hrát, ale chybí jim to nejdůležitější – máma, táta, rodina. My pro děti hledáme a podporujeme náhradní rodiny, kde mnoho dětí vůbec poprvé zažívá stabilitu a bezpečí.

V čem vidíte důležitost rodiny právě pro tyto děti?

V ústavěch se o děti starají neuvěřitelně obětavé tety, ale teta prostě nikdy nebude jako máma, která po směně neodchází domů za svou rodinou. Přijaté děti se prostě stávají nedílnou součástí rodiny, vyrůstají jako její běžní členové. Děti v rodinách navíc přirozeně odkoukávají tolik věcí! Jak fungují vztahy mezi rodiči, kdo je to babička, jak se vyplňují složenky nebo že i dospělí dělají chyby a je to normální. To všechno je moc důležité pro jejich budoucí „dospělácký“ život. Dětem z ústavů tyhle běžné zkušenosti chybějí a často pak mají velké problémy být dobrými rodiči a zaměstnanci a žít normální hezký život.

S kolika pěstounskými rodinami spolupracujete?

Doprovázíme na 800 rodin po celé České republice. Nově spolupracujeme i s adoptivními rodinami a také s biologickými rodinami, kde hrozí odebrání dítěte.

Tolik rodin! Podle jakého „klíče“ vybíráte ty, které jsou v nouzi, znáte všechny jejich potřeby?

Většina z těchto rodin není v sociální nouzi, některé rodiny se ale do složitých situací dostaly. Jsou to například babičky, které se ze dne na den ujaly péče o svá vnoučata, pěstouni, kteří později přijali sourozence svého pěstounského dítěte, a podobně. Je to různé. Dále doprovázíme přechodné pěstounské rodiny, které se starají o děti vždy nejdéle jeden rok – poté přebírají péči o další dítě. Zpravidla jsou to miminka, která u pěstounů tráví dobu, kdy sociální orgán řeší, jestli budou moci jít zpátky do své biologické rodiny, nebo se pro ně bude hledat rodina ná-

hradní. Nebýt přechodných pěstounů, musely by tyto děti čekat na trvalou rodinu v ústavu. Dopředu ale tito pěstouni nevědí, jaké dítě přijmou. Proto někdy i oni shánějí narychlo oblečení nebo musejí mít doma takový malý sklad, aby byli připraveni na různé staré děti. Kupovat vždy všechno nové je velmi nákladné, a tak máme radost, že díky podobným dárcům, jakými jste i vy z Líbeznic :-), můžeme pěstounům oblečení v případě potřeby zaslat. Nemusí pak také se sotva přijatým dítětem běhat po obchodech.

Kam tedy půjdou věci z Líbeznic?

Oblečení od vás poputuje do rodin několika cestami. Některým rodinám, které mají aktuálně v péči dítě, pro které by oblečení užily, ho posíláme rovnou – stejně tak rodinám, které mají prostor mít oblečení v zásobě. Další oblečení zůstává připravené pro rodiny, které přijmou děti v průběhu následujících měsíců. Nasbíraného oblečení je více, než jsme mysleli, a naše současné skladové kapacity nejsou

nafukovací, část tedy věnujeme také sociálně slabým biologickým rodinám. I tam určitě udělají oblečení a hračky radost a jsou potřeba. Moc bychom si přáli, aby co nejvíce dětí mohlo u mámy a táty zůstat a vůbec bychom pro ně nepotřebovali náhradní rodinu. Takže podpora biologických rodin je opravdu namístě.

Hračky pak putují do rodin podle stejného klíče a několik jsem jich také připravila do našich terapeutických místností. Děti, které tam chodí na terapie, mají vždy radost, když se hračky obmění.

Podpory pěstounů si moc vážíme! Bereme to nejen jako materiální pomoc, která se určitě hodí, ale především jako poděkování. Jsme rádi, že lidé vědí, že tu jsou lidé, kteří obětavě pečují o přijaté děti a chtějí je v jejich náročných pracích podpořit.

Za všechny dobrovolníky a lidi, kterým osud ostatních není lhostejný, přeji mnoho úspěchů a šťastných dětí v nových rodinách.

Lucie Baudyšová

ROZPOČET OBCE

Konec roku je tradičně spjat se schvalováním jednoho z nejdůležitějších dokumentů – rozpočtu obce na další období. Již několik let se daří v Líbeznicích držet vyrovnaný, nebo dokonce přebytečný rozpočet. Jinak tomu nebude ani v roce 2018. Zastupitelstvo obce schválilo rozpočet pro rok 2018 na svém prosincovém zasedání. Na detaily rozpočtu a hospodaření obce jsme se zeptali předsedy finančního výboru Petra Hoňka.

Petr Hoňka

foto archiv -mk-

Jaké jsou základní parametry rozpočtu obce pro rok 2018 a v čem je specifický?

Již po dlouhá léta je v Líbeznicích zvykem udržovat zdravé finance, neutráct více, než je obec schopna profinancovat. V tomto ohledu tak rozpočet vlastní ničím specifický není, protože v tomto pokračuje i nadále.

Jak jste ve finančním výboru přistupovali k nastavení obecních příjmů?

Obecní příjmy vycházejí z odhadů dodaných Svazem měst a obcí a Ministerstvem financí. Za zmínku stojí plánované rekordní výběry z daně z přidané hodnoty a i daní z příjmu fyzických a právnických osob. Ekonomice se daří, což vede k vyšším výběrům a našťastí větší finance doputují i do malých obcí, jako je ta naše. Plán výběru je u nárůstu za DPH vyšší dokonce o 25 % oproti plánu na rok 2017.

Celkové příjmy jsou na příští rok plánovány ve výši 66 milionů korun. Ta částka ovšem velmi prav-

děpodobně nebude konečná a může být navýšena o různé dotace a další příjmy, které v tuto chvíli není možné plánovat.

Druhou stranou jsou výdaje, můžete komentovat nejdůležitější výdajové položky?

Pomírně asi běžnou neinvestiční část. Tam jsou povinné výdaje jako každý rok na provoz obce, na provoz školy a školky, údržbu zeleně a podobně. Tyto výdaje jsou každý rok obdobné, i když mají tendenci růst, protože naše obec roste. Pokud vezmeme investiční výdaje, tam priority pramení zejména z rozhodnutí rady obce, finanční výbor neměl pocit, že by v této věci měl cokoli korigovat. Položky jsou odhadovány realisticky. Největší investiční akcí dominantně hrazenou z vlastního rozpočtu obce je oprava ulice Pražská a částečně ulice Pod Lipami. Obě investiční akce za celkem 11,4 milionu korun. Další schválenou akcí v rozpočtu je i rekonstrukce tenisového hřiště na Areálu zdraví za celkem 2 miliony korun, zde obec žádá o dotaci. V rozpočtu se pamatovalo i na příspěvky spolkům a tělovýchovnou činnost – celkem tak obec přispěje půl milionem korun.

A jak do rozpočtu zasáhne plánovaná výstavba dalšího pavilonu školy?

Tady je stále spousta neznámých. Pro realizaci bude nutné, aby se k výstavbě přihlásily i okolní obce. Věřím, že k tomu dojde, ostatně řešíme společný problém – jak zajistit důstojné podmínky povinné školní docházky našich dětí. Ani obce ovšem takovou investici přesahující 100 milionů korun nemožou utáhnout ze svých rozpočtů. Důležitý bude postoj státu, aby se na investici významnou měrou podílel. Ostatně je zákonnou povinností pod sankcí

restričního práva posílat naše děti do školy. Stát tomu musí vytvořit podmínky a je to jedna z jeho základních povinností. Takže věřím, že se peníze najdou a budeme mít v Líbeznicích další budovu, která bude sloužit jak našim dětem, tak dětem z nejbližšího okolí.

V Líbeznicích se daří držet zdravé finance. Čím to je?

Myslím, že k tomu má drtivá většina zastupitelstva i rady stejný postoj a názor. Ani v rodině, ani v obci neutráct víc, než si můžeme dovolit. Čím to je, nevím, ale jsem tomu rád. Shoduje se to s mým pohledem na fungování v běžném životě.

Je ještě nějaká zajímavost spojená s rozpočtem obce pro rok 2018?

Máme skvělý servis v podobě Marty Doubravové. V Loňském roce jsem se s ní trochu přel v odhadech příjmů obce – viděla to trochu pesimističtěji, což jí ale nevyčítám, jako správná účetní chtěla mít rezervu. Letos si myslím, že je odhad optimistický, ale doufám reálný. Tak snad nám optimismus vydrží.

Na závěr jeden soukromý dotaz. Na co vy se osobně těšíte v roce 2018?

V obci bych si přál, aby se povedlo zahájit stavbu nové školy. Je to nová krásná budova, která nám bude sloužit mnoho let a později třeba i jinak než škola. Pracovně bude, hádám, tento rok hektický a plný změn, tak snad se mi to vyrovná soukromě a budu mít dál jen radost ze svých dětí.

Děkuji za rozhovor

František Grunt

Rozpočet obce Líbeznice				
Stav	skutečnost k 31. 12. 2016	schválený rozpočet 2017	upravený rozpočet 2017	návrh rozpočtu 2018
Příjmy	112 775 211,46	54 700 000,00	70 910 000,00	66 600 000,00
Výdaje	118 012 951,11	47 900 000,00	66 260 000,00	59 400 000,00
Dlouhodobé přijaté půjčky	8 885 358,00			
Splátky úvěru	2 088 900,00	6 800 000,00	6 800 000,00	5 423 000,00
- přebytek /+ schodek	-1 558 718,35		2 150 000,00	-1 777 000,00

JEDEME NA HORY

Přešel nový rok a kromě pracovního finišování všech dítek školou povinných při doladování známek na pololetní vysvědčení čekaly na žáky sedmých tříd a studenty prvních ročníků škol středních i vysokých vzrušující zážitky v podobě povinného lyžařského kurzu. Týdenní výcvik sjezdového lyžování v malebných horských chatách od Šumavy k Tatrám.

Takže připravit krosny, zkontrolovat dlouhatánské tkaničky na lyžařských botách značky Beskyd, zda nehrozí jejich přetržení (žáci, kteří jezdili na hory častěji, už měli dokonce přezkávče – kožené), zasřoubovat křížovým šroubovákem uvolněné hrany lyží Artis a zkusit, zda správně funguje péro na vázání typu Kandahár, srovnat kovová kolečka propletená koženým řemínkem na bambusových hůlkách zvaných komprdelkách, vyměnit poškrábaná skla v lyžařských brýlích Okula, najít palčáky a lyžařskou čepici s třemi špičkami, která strašně kousala, nezapomenout na jégrovky, aby nezáblo pod oteplovačkami. Menší postavy místo jégrovek používaly tolik slušivé béžové punčocháče. To byla léta sedmdesátá a základní škola.

ŽÁCI, KTEŘÍ JEZDILI NA HORY ČASTĚJI, UŽ MĚLI DOKONCE PŘEZKÁČE – KOŽENÉ

Přelom osmdesátých let už přinesl pokrok do lyžařského vybavení, kožené boty vytlačily plastové přezkávče značky Botas nebo Alpina ideálně v kombinaci oranžovomodré, hůlky duralové z Dřevotvaru Znojmo, vázání Marker se sichrákama – bezpečnostní řemíčky, kterými byly přivázané lyže kolem našich nohou (to u těch sportovněji založených jedinců, ti méně zdatní měli novinku v podobě deskové vázání Salomon, které po pádu a vypnutí lyže zůstalo celé na botě jako plastová podrážka), na lyžích Artis či Sulov české provenience, polské Polsparty a jugoslávské Elan (jó Elanky a poctivě vystátá fronta v Pragoimpu na Václaváku; pravda trochu byly někdy lyže do vrtule a muselo se vybírat z více párů, ale pak ten pocit ve frontě na vlek byl k nezaplacení). Hrany lyží už byly zalité ve skluznici. I lyžařská móda se vylepšila – šponovky s vycpanými koleny a bunda značky Toper doplněná koženými prstovými rukavicemi. Brýle značky Okula („co měl každý bambula“) nahradily Alpiny. A v Lovně se daly koupit první nášlapné brzdičky.

Krkonoše jasné, hory naše krásné
foto archiv ELČA

„Osmdesátky“ přinesly do středoškolských kurzů i výuku běžecého lyžování. To byla teprve paráda. Ruské dřevěné lyže Visu Extra, pérové vázání, kožené boty se třemi dírkami do vázání, bambusové hůlky se zahnutou špičkou a pochopitelně

Skoro jako Hanč a Vrbata

foto archiv ELČA

sada vosků značky Skivo. Oblečení na běžky se skládalo z větrovky, vlněných podkolenek, kalhot ke kolenům zvaných „pumpky“ a šustákových návleků na boty s prádelní gumou pod patu domácí výroby (to aby nenapadal sníh do nízkých běžeckých bot). Dřevěné běžky byly postupně nahrazovány umělohmotnými artikami Crystal, i vázání bylo vylepšené a boty se do něj daly zapínat hůlkou a nikoli v pokleku rukou. Pumpky nahradily tepláky ke kolenům stažené do manžety.

Zpět k balení – boty vyskládat rovně na záda, aby nás při vynášení batohu na horskou chatu netlačily do zad, lyže buď do futrálu, anebo spojit pomocí sichráků spolu s hůlkami do jednoho balíku. Někteří v rámci úspory místa v batohu přicházeli na sraz ke škole už v lyžařských botách. A v oteplovačkách. A s řízkem mezi dvěma chleby. Vajíčko natvrdo, sušenky Vesna a besipky. Středoškoláci zpravidla používali přezkávče jako bezpečný úkryt pro láhev rumu. Prostě hory.

Před školou odevzdat třídnímu učiteli „bezinfekčnost“, uložit lyže buď na střechu kulatého autobusu, nebo do úložných prostor karosy, nastoupit a jedem. Zazpíváme si, aby nám cesta pěkně utekla. Po příjezdu do hor nás čekal pěkný peší výstup většinou i s batohy a lyžemi na horskou chatu; v letech pozdějších pro věci jezdila rolba. Pěšky jsme ale museli vždy. A do kopce. Na druhou stranu byly návraty k autobusům skvělé v tom, že jsme mohli na lyžích dojet až na parkoviště. Tam jsme se pravda museli přezout, ale jízda v Super riflích nebyla špatná. Pluhem a úvozovou cestu.

Ale nejprve se pojďme ubytovat do mnohalůžkových pokojů se společnými sociálkami na chodbě. „Ve 14.00 nástup na rozřazování do družstev,“ zazněl denní rozkaz č. 1 při nudlové polévce a rýži s uho. Po strkanici v šatně a hlavně v lyžárně jsme se seřadili na louce u chaty. Protože louka zářila bělostným sněhem, bylo nutné ji nejprve ujezdit a hlavně ušlapat. Takže sjet dolů a pečlivě bokem vystoupat zpět a přitom udupávat budoucí sjezdovku. Když ovšem napadl čerstvý sníh, šlapalo se i směrem dolů. Pár cvičných jízd a přišel čas předvést své lyžařské umění před vedoucími jednotlivých družstev. Zdatní lyžaři družstvo č. 1, dvojka byla pro běžné lyžaře a trojka patřila „vozembouchům“. Družstva pak tvořila po celý týden jisté společenství, které mělo buď službu v jídelně a odnášelo nádobí, nebo vytvářelo

večerní společenský program. Každé družstvo také pravidelně vyfasovalo téma pro přednášku typu bezpečný pohyb na horách, první pomoc na horách, jak správně namazat lyže a tak podobně.

SJEZDOVKU JSME SI MUSELI SAMI UDUPAT

Večerní program se nesl ve znamení společenských her a her soutěžních, kdy proti sobě bojovali zástupci jednotlivých družstev. A sbírali body do celkového hodnocení. Body se na kurzu udělovaly za všechno možné, velmi neoblíbené bylo bodování úklidu pokojů. Zpět do společenské místnosti, kde si všichni zrovna hrají na „Vraha“ a jeden nešťastník se marně snaží uhodnout, kdo je vrah. Tichá pošta, kdy každý musel ke vzkazu přidat jedno slovo. Kdo to zkazil, tomu jsme se z plna hrdla vysmáli. Pepičku, pípní, kdy soupeři byli dva mí spolužáci čtvrtého ročníku sportovního gymnázia Přípotoční (volejbalista Josef a žudista Josef) a rány ručником s uzlem na konci byly skutečně smrtící. Dávám křížem, zeměpisné kvízy, předávání tenisáku pod bradou kolegovi nebo krabičku od sirek nasazenou nose předat co nejrychleji dalšímu členovi družstva, kdo rychleji vsouká do pusy bez pomoci rukou bonbon na niti a boj o volné židle, kterých bylo vždy o jednu míř než hráčů – hudba přestala hrát, což byl povel přestat chodit okolo židlí a rychle si sednout.

Vzpomínek tolik, že bychom jimi mohli zaplnit celé číslo zpravodaje. Takže jen v kostce: Správné lyže musely být o 20 cm vyšší než lyžař, do oblouku se jezdilo s přívratem, odšlapem či příplužením, krabička s vosky, korek na rozřazení a lyžařská žehlička na tuhý lín, jízda s dřevěnou kotvou kolem pasu a umění tuto kotvu zaháknout na ocelové lano a hlavně neupadnout, jízda na vleku jeden den za odměnu, zlámané dřevěné lyže, čurání v lese, kdy byl nad lidský výkon se nejen svléknout, ale hlavně si nepočurat kšandy od oteplovaček a... další a další nezapomenutelné zážitky.

Prostě čtyřmi slovy – ale bylo tam krásně. Skol!

Lida Červínová alias hraběnka Harrachová

SBÍRKA PLYŠOVÝCH HRAČEK

Vše začalo nevině. Tobiáše z 5.C napadlo udělat několika dětem a seniorům radost. „Z původní malé se ale stala akce veliká. Se spolužáky ve třídě jsme nakreslili plakáty a požádali ostatní děti ze školy o pomoc. Za několik dní se do sbírky zapojila celá škola i s paní ředitelkou a učiteli. Dohromady jsme vybrali více než 1 000 plyšových hraček a omalováněk,“ dodává se záplem v oku Tobiáš Bahenský.

Ze setkání se seniory

foto archiv ZŠ a ZUŠ

Třída se proměnila v hračkárnu. Ale co s takovým množstvím?

Před zahájením sbírky jsme měli domluvenou spolupráci s blízkými institucemi – azylovými domy a domovy seniorů. Ale výskyt tolika plyšáků na ZŠ a ZUŠ Líbeznice nás překvapil a štědrost jejich majitelů snad ještě více.

Nastala fáze intenzivní spolupráce na projektu. Hračky jsme důkladně protřídili, některé opravili a zabalili. Začali obtelefonovávat další instituce od nemocnice Motol přes fond ohrožených dětí Klokánek. Do domova seniorů Hortenzie děti zašly s paní učitelkou Mišurcovou a spojily předání plyšových dáreků s recitací poezie a hudebním vystoupením. Do jiných institucí jsme vyslali ochotné rodiče s dětmi. Na vlastní oči vidět dětský domov, kojenecký ústav či mluvit s paní ředitelkou Kapky naděje byl pro zúčastněné

veliký zážitek. Do azylových domů v okolí vyjela paní učitelka Kostková, do nemocnice do Královských Vinohrad pak pan učitel Kapounek.

Protože by to nestačilo, kontaktovali jsme i vzdálenější místa, kde projevíli zájem. Děti napsaly dopisy, nakreslily obrázky, naučily se zabalit balík a odeslat ho na poštu. Díky tomu mohli plyšáci rozveselit opuštěné děti i v dětských ústavech po středních Čechách nebo potěšit děti v nově zřízeném oddělení nemocnice v Karlových Varech či odcestovat s armádou spásy až do Ostravy.

Pro všechny zúčastněné to byla cenná zkušenost, která byla obohacena o drobné dojemné chvíle setkání. Z reakcí dětí a vedoucích institucí víme, že to mělo smysl. Všem za pomoc děkujeme.

Jakub Skalák, třídní učitel 5.C

LÍBEZNIČTÍ VÝTVARNÍCI

Dne 7. 12. 2017 si žáci Základní školy Líbeznice jeli do Staré Boleslavi vyzvednout ceny za druhé a třetí místo, které získali v obvodním kole výtvarné soutěže „Náš kraj 2017“. Jejich výtvarná díla postoupila do krajského kola.

Nadaní výtvarníci

Roman Novotný

Mezi vítězi byl Filip Šťastný, Veronika Hrabětová, Tereza Weisová, Barbora Novotná, Karolína Šťastná a Anna Rakar. Diplomy jim předala paní ředitelka Domu dětí a mládeže ve Staré Boleslavi Bc. Klára Jurčíková. Obdrželi diplom a akvarelové barvy.

VÍTĚZSTVÍ ŘÁDNĚ OSLAVILI V MĚSTSKÉ CUKRÁRNĚ

Počasí se také vydařilo a cesta netrvala dlouho. Po předání cen se všichni ohřáli v městské cukrárně nedaleko autobusové zastávky Stará Boleslav a vítězství tam řádně oslavili.

Barbora Novotná, žákyně 6.A

LÍBEZNICKÉ ZPÍVÁNÍ

Každoročně vyhlašuje ministerstvo školství soutěže v několika hudebních oborech, která se pravidelně obměňují v tříletých cyklech. Díky tomu se alespoň jednou za tři roky setkají žáci určitého hudebního oboru, aby poměřili své síly a předvedli odborné porotě i sobě navzájem, kolik nového se naučili, jak zvládají svůj nástroj nebo hlas.

Na tento rok připadla mimo jiné i soutěž v sólovém zpěvu. Přestože školní kola nejsou povinná, rozhodla se paní učitelka zpěvu Naďa Novotná, že své pěvecké třídy přiblíží atmosféru hudebních soutěží v tomto oboru a zorganizovala pěvecké klání se vším všudy.

Akce proběhla ve čtvrtek 14. prosince dopoledne v aule školy. V porotě zasedly tři členky opery Národního divadla v Praze – paní MgA. Alena Pavlíková, BcA. Hana Blachutová a Magda Exnerová, DiS., do čtveřice je doplnila vedoucí pěveckého oddělení ZUŠ Šimáčkova v Praze 7 paní Mgr. Markéta Džuneva.

Deset žáků pěveckého oddělení naší školy postupně ukázalo porotě, co dokážou. V hledišti drželo palce několik maminek a tatíků, kteří si našli čas a přišli povzbudit své ratolety.

Paní učitelka Novotná děti nejen skvěle připravila, ale po celou dobu jim dodávala odvalu a sou-

těž s nimi prožívala. To ostatně i celá porota, kterou sledovat při práci byl opravdu zážitek!

Většinu soutěžních vystoupení výborně doprovázela nová posila našeho sboru paní učitelka Adélna Růžičková, jednu muzikálovou melodii přišla doprovodit i Iva Štrynclová.

PROSINCOVÉ PĚVECKÉ KLÁNÍ SE VŠÍM VŠUDY V SÓLOVÉM ZPĚVU

Po krátké poradě poroty byly vyhlášeny výsledky a děti obdržely diplomy a drobné ceny. Celkem sedm soutěžících bylo porotou vybráno pro účast v okresním kole!

Na závěr bych rád upřímně poděkoval Nadě Novotné za perfektně připravenou soutěž po

Líbeznické zpívání

foto -rn-

všech stránkách, celé porotě za to, že vážila cestu k nám do Líbeznic bez nároku na honorář, a postupujícím zpěváčkům držme palce 13. února 2018, kdy se v Čelákovících zúčastní pěvecké soutěže uměleckých škol okresu Praha-východ.

Roman Novotný, ZUŠ Líbeznice

HÁLKOVO PÍRKO 2017

Jako každý rok, tak i letos se recitátoři z líbeznické školy vypravili do Odoleny Vody, aby se zúčastnili tradiční soutěže Háلكovo pírkó.

Všech jedenáct žáků se těšilo na neopakovatelnou atmosféru této předvánoční soutěže a Háلكovo pírkó opět nezklamalo! Děti ze Zdib, Klecan, Panenských Břežan, Prahy-Dejvic a Odoleny Vody se navzájem potěšily přednesem zajímavých textů a poté všichni účastníci obdrželi diplom, knihu a sladkou odměnu. Nakonec byl vyhlášen nejúspěšnější recitátor, který obdržel cenu paní ředitelky ZŠ Odoleny Vody. Letos (stejně jako vloni)

Líbezníční recitátoři

foto -šm-

tuto cenu získala velmi talentovaná Anetka Růžičková, žákyně 4. ročníku líbeznické školy.

Háلكovo pírkó je vlastně takový start do recitační sezony 2018. Děti se připravují na Macharův Brandýs, Líbeznickou bublinu i celorepublikové Poetické setkání, kde mívají dobré výsledky. Tak ať se jim v novém roce opět zadaří!

Šárka Mišurcová

TANEČNÍ AKADEMIE NA CHRUPAVCE

V sobotu 16. prosince 2017 proběhla v Modrém sále Sportovní haly Na Chrupavce první taneční akademie Taneční školičky Mgr. Dany Gregorové. Viděli jsme ukázky z tanečních lekcí a první choreografie nejmenších holčiček (4–6 let) i těch starších (7–8 let). Akademie se nesla ve vánočním duchu a byla příjemným zakončením prvních tří měsíců školičky. Úžasné publikum odměňovalo výkony malých tanečnic spontánním potleskem. Velký dík patří empatickému publiku, nadaným tanečnicím a zejména skvělé Daně za přípravu. Těšíme se na další akci!

Gernerovi

PLAVECKÉ ZÁVODY V NĚMECKU

Ve dnech 9.–10. prosince 2017 jsme byli s mým bratrem Martinem na plaveckých závodech v Německu, přesněji v Marienbergu.

Byly to dvou denní závody, bratr plaval první den v sobotu a já v neděli. Já jsem sice nic nevyhrála, ale mám moc šikovného bratra, který vyhrál druhé místo za 50 m volným způsobem, třetí místo za 50 m prsa, čtvrté místo za 100 m volným způsobem a páté místo za 50 m znakem. V celé sérii diplomů mu tak chybělo jen první místo, které bohužel tentokrát nevyhrál. Nám oběma se závody moc líbily.

Bára Chytilová, 7.B

Vítěz závodu Martin Chytil

foto Bára Chytilová

Klubko malých tanečnic

foto -g-

NOVÁ ŠKOLA

Začátkem školního roku nebyla ještě dokončena stavebně hospodářská budova a tělocvična. Elektrický proud byl odebírán provizorně ze stavebního podniku Armabeton a rovněž voda pro budovu byla čerpána zatímním čerpadlem stavebního závodu. Také obě přístupové cesty byly jenom provizorní. Při provozu školy se tady na stavbě stále pracovalo. Vyučování bylo rušeno hlukem z práce řemeslníků i hukotem těžkých strojů, upravujících terén v okolí budovy.

Z poruchovosti provizorních zařízení vznikalo mnoho nesnází. Tak pro poruchu čerpadla a nedostatek vody muselo být zastaveno vyučování ve dnech 3., 4., 19. a 20. října. Ani telefonní stanice nebyla několik měsíců zapojena, třebaže ústředna s příslušenstvím a přístroje byly na místě a instalace provedena. V učebnách byly znovu vybourány zdi, aby mohly být proraženy zabetonované komíny. Sdružení rodičů a přátel školy provedlo brigádou výkop pro položení elektrovodního kabelu. Kotelna se dokončovala až po 1. října, kdy už se měla budova vytápět. Stavební podnik zde měl vedoucího stavby a zaměstnance ještě v jarních měsících. Přesto ani do té doby nebyly ještě všechny práce dokončeny a závady zjištěné při kolaudaci 31. srpna 1956 nebyly všechny odstraněny. Proto investor

svolal o prázdninách novou schůzku se zástupci provádějícího podniku. Ten se zavázal ukončit všechny práce uvnitř budovy do 10. srpna a zvenčí do 20. srpna 1957. Pak má být provedeno konečné předání stavby.

Již o prázdninách byl vypracován do všech podrobností promyšlený režim školy, což se ukázalo jako nejvyš potřebné. Žáci i učitelé, zvyklí života ve stísněných poměrech, užívali nyní rozlehlých prostor, byli všichni v jediné budově, měli k dispozici celou řadu nových zařízení, jichž se museli naučit používat. Hlavní úkol viděli učitelé v tom, aby naučili žáky vážit si nové školy i nového zařízení a aby uměli tento majetek šetřit a chránit.

JIŽ O PRÁZDNINÁCH BYL VYPRACOVÁN REŽIM ŠKOLY

Požadavky učitelů na kázeň žáků byly podstatně zvýšeny. Daleko důsledněji bylo vyžadováno plnění pravidel školního řádu. Jádro žákovského kolektivu bylo zdravé a dobré. Z mezí pravidel vybočovali jediné jednotlivci, zato však povážlivým způsobem. Ve vyučovacím procesu šlo o drobnější přestupky: rušení hraní, šepotem, napovídáním, nesoustředěností, nepozorností a zapomináním pomůcek a potřeb. Horší je to již s pracovní morálkou. U četných dětí, zvláště reptentů, se jevila nechuť k práci, pohodlnost a lenost. V několika případech pomohla spolupráce s rodiči. V ojedinělých případech se vyskytlo

záškoláctví 2 žáků z Kojetic, kouření ze zvyku 2 žáků z Hovorčovic, odcizování peněz rodičům, utrácení a toulání 1 žáka z Líbeznice.

POMOHLA SPOLUPRÁCE S RODIČI

Ve všech případech šlo o děti s pochybnou rodinnou výchovou, kdy rodiče výchovné úsilí učitelů mařili.

Podmínky pro zdárný tělesný vývoj žáků se zlepšily, když všichni žáci mohou pravidelně cvičit i za nepříznivého počasí ve školní tělocvičně.

Ze soutěží organizovaných vyššími složkami byla úspěšná hlavně soutěž spořivosti, vedená s. Bidrmanovou. Polovina tříd dosahovala 100% spořivosti. Zde se podařilo vzbudit zájem o soutěž rovnoměrně třídy obou stupňů. Ze 434 žáků spořilo 351. Za školní rok si uložili 70 770 Kč.

Novostavba školy nebyla ještě v tomto školním roce zúplna dokončena, i když se v ní celý rok již učilo. Stavební podnik Armabeton odstraňuje postupně zjištěné závady, z nichž nejzávažnější je vada v kanalizaci. Tato závada způsobuje časté zaplavování prostor ve sníženém suterénu. Závada se má odstranit během prázdnin společně s ostatními závadami.

Zapsal Václav Bidrman – ředitel školy

AD

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

VÁNOČNÍ VEČERNÍ BĚH

Příjemné předvánoční melodie lákaly v páteční podvečer 8. prosince v areálu ZŠ a ZUŠ v Líbeznicích účastníky již 4. ročníku sportovní a společenské události pod názvem Vánoční večerní běh. Jedná se o jednu z akcí, které během roku pořádá tým Líbeznického koloběhu a ke které jako jediné není zapotřebí kolo. A nebylo nutné dokonce ani (rychle) běhat, protože vše odstartovala 2 km dlouhá Andělská cesta určená především dětem (a jejich rodičům), kdy není důležitý dosažený čas, ale kvalita a správnost plněných úkolů. Těch bylo

celkem 8, a tak si 44 zúčastněných rodinných týmů pod dohledem milých andělů a hodných čertů postupně prošlo jednotlivými stanovišti, kde řešily slovní úlohy, poznávaly pohádky, zametaly polínka, přenášely brčkem zrnka kávy, házely na cíl, počítaly andělské hvězdy a čertovské podkovy, hrály kostky s čertem a nakonec hledaly mikulášský podklad.

Po nich se již na trať 5 km vydali běžci, kdy v 19 hodin odstartovali muži, 5 minut po nich ženy a na závěr dospělé dvojice nebo rodič s dítětem do 15 let. Na všechny čekal téměř 5 km dlouhý okruh ulicemi Líbeznic se zhruba kilometrovým úsekem blátivé cesty do Měšic, kde se běh bez čelovky stal velkým dobrodružstvím. Poté následoval návrat zpět do Líbeznic, pak krátký okruh v areálu školy a cílová rovinka po tartanu kolem dopravního hřiště. Závod přilákal kromě běžců z Líbeznic a okolních obcí i závodníky z nedalekého hlavního města či vzdáleného Sezimova Ústí. Mezi muži na prvních třech místech doběhli Tomáš

Mach (v traťovém rekordu 15 minut a 41 vteřin), Petr Havelka a Pavel Šára závodící za nejstarší český sportovní klub AC Praha 1890. Ženský závod ovládly zase Pavly, a to v čase 18 minut a 59 vteřin Pavla Hochmanová před Pavlou Kotěšovcovou, třetí doběhla Gabriela Hůlová. Nejrychlejší dospělou dvojicí byli v cíli Jakub Novotný s Martinem Ficem a v kategorii „rodič + dítě“ Radkové Huškoví.

Čekání na vyhlášení výsledků v budově Rondelu probíhalo i nadále v příjemné předvánoční atmosféře s vůní doma připravovaných dobrot a svařeného vína. Celou akci velice milým způsobem provázela zkušený moderátor a starosta obce Martin Kupka. Na závěr nezbyvá než organizačnímu týmu Líbeznického koloběhu pod vedením Moniky Šponerové poděkovat za nádherný zážitek pro celou rodinu a těšit se na příští ročník nebo na některou z dalších pořádaných sportovních akcí v Líbeznicích a jejich okolí.

Pavel Šára

ADVENTNÍ KONCERT V ARŠE

Líbeznické společenství křesťanů obohatilo v loňském roce předvánoční čas koncertem hudební skupiny Katky Knopové. Místo koncertu bylo více než symbolické – Komunitní centrum Archa se stalo skutečnou archou plující na tónech adventních písní. V pátek 1. 12. 2017 se sešlo nemalo lidí, aby si v klidném rozjímání při komorní hudbě připomněli to, co nejen křesťanům přináší adventní čas a zejména pak svátky vánoční – klid a mír.

Děkujeme tímto nejen všem milým příchozím a posluchačům, ale i představitelům obce Líbeznice, kteří nám poskytli nejen krásný prostor Archy, ale zajistili i nezbytnou reklamu a propagaci adventního koncertu.

Společenství křesťanů Líbeznice

Adventní muzicírování v Arše

foto Zdeněk Paulus

📖 OBECNÍ KNIHOVNA

ROK V KNIHOVNĚ

Za celý 2017 navštívilo obecní knihovnu 2 327 návštěvníků. Registrovaných čtenářů bylo 350. Z toho 133 dětí do 15 let a 4 čtenáři nad 80 let.

Proběhlo 7 196 knižních výpůjček, z toho 2 466 prodloužení výpůjček.

Pro své čtenáře a nejen pro ně připravila v uplynulém roce knihovna řadu setkání.

Byl tu Večer pro potěšení, již pátá Noc s Josefem Ladou určená dětským čtenářům, přednáška Jarní detoxikace, pro větší děti projekt S knihou napříč časem, autorské čtení Štěpánky Bergerové, přednáška o Japonsku, divadelní představení O zlobivém andělkovi divadla Paravánek, které se uskutečnilo v líbeznické škole. V říjnu se konalo autorské čtení spisovatelky Terezy Brdečkové za hudebního doprovodu Jiřího Dědečka, v listopadu pro menší tvořivé čtenáře Básně pro děti aneb Pojďme si hrát se slovy a poslední akcí v knihovně bylo prosincové setkání Čtenářského klubu s autorkou Radanou Sedláčkovou z nakladatelství Thot.

Mimo tyto aktivity knihovna ještě pořádala s Živou angličtinou Pavly Zarembové anglická odpoledne pro menší děti. Uskutečnila se celkem tři: Čajový dýchánek, Angličtina v piknikovém košíku a Spooky party. Spontánní ohlasy dětí jsou pro nás obě velkou odměnou a zároveň radostí pokračovat v tomto roce s dalšími anglickými odpoledny.

Setkání s Radanou Sedláčkovou

foto -ad-

Již třetím rokem se v knihovně koná poslední pondělí v měsíci Čtenářský klub pro děti.

Ve spolupráci se sociálním výborem, zejména s Václavem Mikolášem, jsme minulý rok zahájili pravidelná setkávání seniorů každou poslední sobotu v měsíci s názvem Klub dobré chvíle. I v letošním roce budou setkání pokračovat. Jsme velice rádi, že se nápad ohledně pravidelných setkání v knihovně ujal a naše starší spoluobčany společná sobotní posezení opravdu baví.

I v roce 2018 se mají naši čtenáři a návštěvníci kulturních akcí na co těšit. V únoru máme připraveno cestopisné povídání s názvem Výprava směr Rusko, setkání dětí s básníkem a autorem dětských knížek Jiřím Dědečkem a další příjemná setkání a povídání pro děti i dospělé.

Alexandra Dančová

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

3. 1. 1892 narozen anglický prozaik, lingvista a literární historik John Ronald Reuel Tolkien – *Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky, Pán prstenů, Příběhy z čarovné říše*

5. 1. 1932 narozen italský prozaik, teoretik umění a filozof Umberto Eco – *Foucaultovo kyvadlo, Jméno růže, Tajemný plamen královny Loany*

6. 1. 1882 narozen český prozaik a publicista Ivan Olbracht – *Žalář nejtemnější, Anna proletářka, Podivné přátelství herce Jesenia*

10. 1. 1887 narozen americký básník Robinson Jeffers – *Ženy od mysu Sur, Pastýřka putující k dubnu, Básně z Jestřábí věže, Mara*

19. 1. 1877 narozen český básník, prozaik a dramatik Fráňa Šrámek – *Měsíc nad řekou, Splav, Stříbrný vítr, Tělo, Klavír a housle*

BLAHOPŘEJEME

Blahopřejeme lednovým jubilantům: Vorlíček Jaroslav – 91 let, Gosza Josef – 84 let, Krejčí Jindřich – 83 let, Pancířová Růžena – 81 let, Sabová Stanislava – 81 let, Mach Jaroslav – 75 let, Durčo Jaroslav – 70 let.

DĚTSKÝ KARNEVAL

**NEDELE 4.3.2018 OD 14:30 DO 17:00
V TĚLOCVIČNĚ NA CHRUPAVCE**

*Vstupné: Bez masky - 40,- / s maskou - zdarma // soutěž o nejhezčí masku
tanec // zpěv // tombola // občerstvení pro masky zdarma // přezuvky
vystoupí Vanda a Standa*

pořádají spolu s Kulturním výborem obce Líbeznice,
Zahrádkáři, Baráčníci a Hasiči.

**NOVINKA!
ITALŠTINA**

ANGLIČTINA NĚMČINA

- kurzy pro děti i dospělé
- individuální výuka
- doučování

Tel.: 724 755 149
www.zivaanglictina.cz

Příprava na akreditované zkoušky Cambridge English

KLIFA

Pro naši firmu hledáme kandidáta na pozici:
MONTÉR KLIMATIZACE A VZDUCHOTECHNIKY

Pracovní náplň:

- montáž vzduchotechniky a klimatizace • montáž rozvodů chladu

Profil ideálního kandidáta:

- SŠ technického zaměření • organizační a komunikační schopnosti
- řidičský průkaz skupiny B • samostatnost • spolehlivost
- bezúhonnost • zručnost • schopnost týmové práce

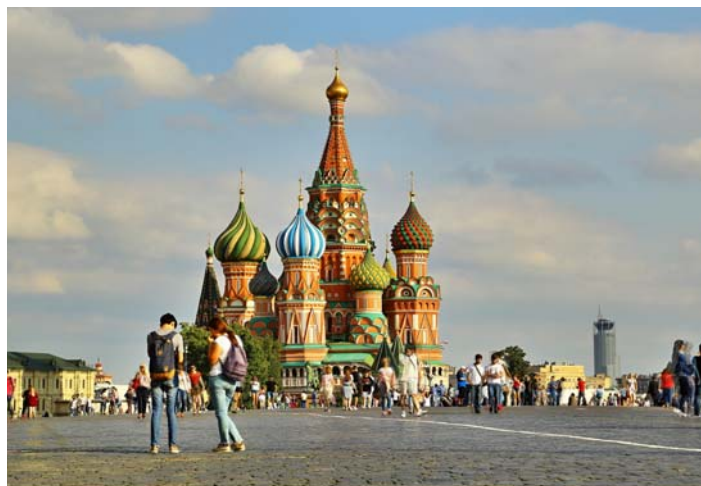
Výhodou:

- elektro zkoušky vyhl. 50/1978 §6 • autorizaci pro údržbu, servis a revize chladicích zařízení obsahující F-Plyny a regulované látky
- svářečský průkaz kategorie pájení natvrdo
- zkušenosti v oboru MaR • praxe v oboru

Nabízíme:

- pracovní dobu pondělí až pátek od 6.00 do 14.30 hod • zajímavé finanční ohodnocení, nástupní plat 25.000 Kč, po zapracování 30.000 Kč • příjemné pracovní prostředí • firemní automobil a mobilní telefon pro pracovní účely • práce ve stabilní společnosti
- nástup dohodou, nejlépe IHNED

V případě zájmu nás neváhejte kontaktovat.
Klifa s.r.o, Průmyslová 338, 250 64 Měšice
tel.: 283 980 202, e-mail: info@klifa.cz

Knihovna Líbeznice

vás zve na cestopisné povídání
Terezy Svobodové a Zdeňka Stibala

VÝPRAVY SMĚR RUSKO

pondělí 12.února 2018 od 18:30
v komunitním centru ARCHA

**Zápis do 1. až 8. třídy do školy,
kam se žáci těší a učení dává smysl**

Nové prostory na Ládví

www.prorodinu.cz

606 416 930

LÍBEZNICKÝ KOLOBĚH
s CA Vanda. Blaškovičová

Vás zvou na NEJ TÝDEN

Plný:

- SPORTU – cyklistika, běh, jóga, zumba, body mix, posilování
- RELAXACE – krásné moře, nádherné prostředí
- VÝLETŮ – hlavní město Hvar, Stari Grad

Chorvatsko, ostrov Hvar
Jelsa
hotel Fontana**

17.8-26.8 2018

Cena a bližší informace:
www.libeznickykolobeh.cz
Monika Šponerová 604/549433
monika.sp1@email.cz

SUMMER VACATION

GEOMINE
top quality sheet metal processing

**Staňte se součástí našeho pracovního týmu
v montážním závodě v Měšicích!**

Společnost Geomine a. s., zabývající se zakázkovou výrobou plechových dílů a vývojem výrobků z plechu, nabízí pracovní příležitost ve výrobním závodě v Měšicích na následujících pozicích:

- Montážní pracovník / pracovnice

Co Vám nabízíme:

standardní HPP, jednosměnný provoz (Po – Pá), zaškolení a odborné vedení, stravenky, odměna za plnou pracovní docházku

e-mail: Lucie.klimesova@geomine.cz | tel.: 318 406 403
web: www.geomine.cz

Těšíme se na Vaše životopisy a kontakt s Vámi!

MAŠKARNÍ PLES

#2

VSTUPNÉ 200,-

VE STYLU 30. LET

10.2.2018
LÍBEZNICE
V HALE NA CHRUPAVCE

TOMBOLA, NEJHEZČÍ KOSTYM, ŽIVÁ HUDBA: AKCEBAND
VSTUPENKY MOŽNO ZAKOUPIT NA OÚ LÍBEZNICE OD 10.1.2018
POŘÁDÁ SKAUTSKÉ STŘEDISKO WILLI LÍBEZNICE A OBEC LÍBEZNICE

Baví tě práce s dětmi a chceš je učit novým věcem? Je pro tebe důležité, aby tvá práce měla smysl?

Firma **STEM Education s.r.o.** hledá lektory zájmových kroužků pro děti od 3 - 15 let pro oblast **Líbeznice, Měšice, Hovorčovice a okolí.**

Dlouhodobá spolupráce na aktivitách probíhajících převážně v odpoledních hodinách. Vhodné i pro studenty vysokých škol se vztahem k dětem a jejich vzdělávání.

Pokud máte zájem a chcete se dozvědět více, prosím kontaktujte: Markéta Amorim, telefon 730540290, mail marketa.amorim@stem-education.cz

ZÁBAVA NA CHRUPAVCE

sobota 3. 3. 2018 od 20.00 hod

k tanci a poslechu zahraje
KLASICKEJ POSTUP
BOHATÁ TOMBOLA

Vstupné 200 Kč, důchodci 150 Kč
Vstupenky budou k prodeji na Obecním úřadě od 1. 2. 2018

Příměstský tábor s pejsky pro děti ve věku 4 - 9 let

Místo konání: Líbeznice – areál ZŠ (rondel)

Termíny: 16. – 20. července 2018
23. – 27. července 2018

Cena: Kč 2100,- (1 týden)
(Cena zahrnuje stravování – 2 x svačinu, oběd, celodenní pitný režim, lektorné, režijní náklady na výchovně vzdělávací program)

Více informací a on-line přihláška: www.siriustrebic.cz

Kalendář akcí pro rok 2018

- 27. 1. Líbeznický ples
- 17. 2. Vepřové hody
- 10. 2. Maškarní ples pro dospělé
- 3. 3. Zábava Na Chrupavce
- 4. 3. Dětský karneval
- 17. 3. Závěrečný líbeznický ples
- 24. 3. Velikonoční trhy
- 15. 4. Duhové atletické závody
- 30. 4. Čarodějnice
- 12. 5. Vejšlap povodím mratínského potoka
- 13. 5. Den matek v ZŠ Líbeznice
- Květen** Kolem kolem Líbeznic
- 9. 6. Bludičky
- 16. 6. Dětský den a Mamutfest
- 21. 7. Sejdeme se na náměstí
- 25. 8. Country večer
- 8. 9. Posvícení
- 15. 9. Líbeznický koloběh
- Říjen** Vejšlap povodím mratínského potoka
- 25. 11. Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina